

สามกุมภาพันธ์ศุภมาส
ตะวันตกคล้อยลงในยามบ่าย
องค์หลวงปู่ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย
ละสังขารตามท่านได้พยากรณ์

เสียงระฆังดังก้องวัดปากน้ำ
เหลือเพียงธรรมเทศนาในคราก่อน
และวิชชาธรรมกายพระชินวร
ที่ท่านเฝ้าเพียรสอนเสมอมา

ให้รู้จักประกอบชอบในเหตุ
รู้สังเกตในผลทนเถิดหนา
ประเสริฐนักนี้แหละแก่นธรรมา
ที่พระผู้ปราบมาราแจ้งคดี

หยุดเป็นตัวสำเร็จเสร็จทุกกิจ
เห็นจำคิดรู้สนิทกลางวิถี
นิ่งในนิ่งใสในใสกลางกาย
จะได้พบทางมุนีชนะมาร

เรื่องตำนานหลวงปู่วัดปากน้ำ
ที่ได้นำมาเล่ามากล่าวขาน
ก็เพื่อหวังแผ่ขยายมโนปณิธาน
ของมหาปูชนียาจารย์ต้นวิชา

ให้ได้รับรู้เรื่องราวแต่คราวหลัง
ครั้งท่านยังมีชีวิตครานั้นว่า
พระเดชพระคุณหลวงปู่ต้นวิชา
ธรรมกายเป็นมานั้นอย่างไร

หวังให้วิญญูชนได้รู้คิด
ถึงชีวิตบัณฑิตผู้ยิ่งใหญ่
ว่ารอยเท้าท่านย่างมาอย่างไร
เราจะได้ตามไปไม่หลงทาง

เรื่องราวของครูบาอาจารย์นั้น
คือลายแทงสู่ฝืนใสกระจ่าง
ให้เราเดินตามแนวที่ถูกทาง
ตามแบบอย่างมหาปูชนียาจารย์

บุญกุศลใดใดที่ได้ก่อ
จงประมวลจุจบรวมประสาน
แทนมาลัยแห่งบุญไปกราบกราน
แทบบาทพระปราบมารผู้ทรงชัย

และขอพรหลวงปู่ผู้ทรงฤทธิ์
จงอวยพรศักดิ์สิทธิ์สว่างไสว
ให้ลูกหลานหลวงปู่สดสุขกายใจ
ได้ถึงธรรมภายในถ้วนทั่วกัน

คิดสิ่งใดจงสมดังตั้งใจคิด
หวังสิ่งใดจงสัมฤทธิ์สมใจฝัน
เป็นนักสร้างบารมีพันธุ์ตะวัน
ตามหลวงปู่ตราบนิรันดร์ถึงสุดธรรมฯ

.....

จบ

ตำนานหลวงปู่วัดปากน้ำ